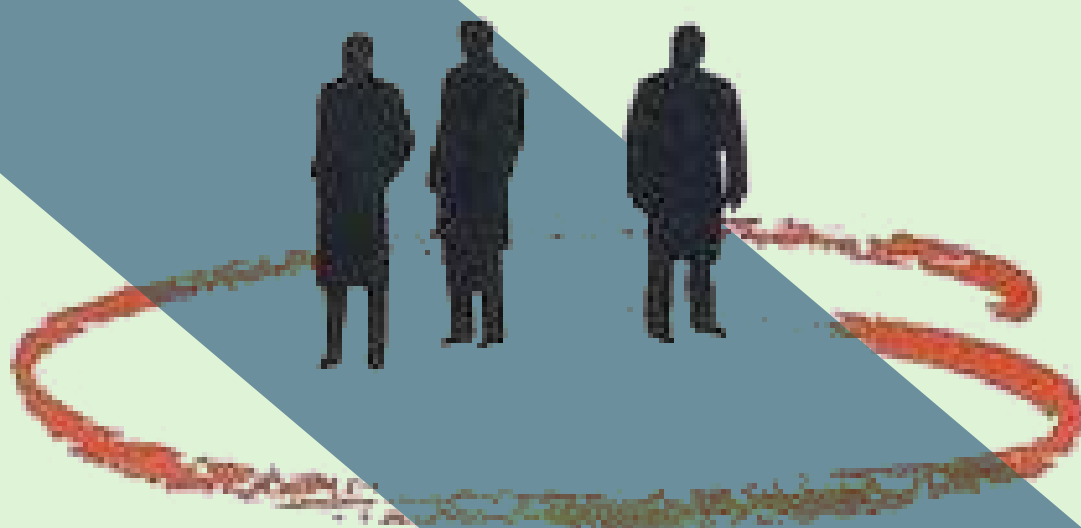

LE CERCLE ROUGE

اغلب در پایان نمایش فیلم ملویل، احساس هم ذات پنداری با مکان و فضا شما را احاطه می‌کند. به عنوان مثال، در بررسی "کودکان وحشتناک" (۱۹۵۰)، فرانسوا تروفو، احساس کرد میزانشنی که ملویل ایجاد کرده بیشتر حسی هستند تا جسمانی: "تروفو می‌گوید می‌توانسته بوی اتاق عمل را احساس کند (بوی اتاق‌های بیمارستان کودکان)". حتی فیلم‌های کم‌اهمیت‌تر او از نظر منتقدان! "مانند دو مرد در منهن" (۱۹۵۹) و "یک پلیس" (۱۹۷۲) بیننده را با جهانی قراردادی و حسی از صداها، سایه‌ها و رنگ‌ها روبرو می‌کند.